

การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชน
วิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
Participation in drug prevention of the public sector in
the WimansukcommunityKhan Na Yao District, Bangkok

อำพร วุฒิกิจ¹ และภูกิจ ยลชญาวงศ์²
Amporn Wootikit¹ and Phukit Yonchayawong²

Received: June 11, 2024. Revised: August 6, 2024, Accepted: October 29, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานครโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวน 328 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ไปทำการประเมินผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = 0.501) 2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ และระดับการศึกษา ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขต

¹นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Master of Public Administration Program Southeast Asia University. Email: ampo.rn@hotmail.com

²อาจารย์ประจำ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Master of Public Administration Program Southeast Asia University.

Email: phukit1106@gmail.com

คัณนายาว กรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ปัจจัยด้านเพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข

คำสำคัญ :การมีส่วนร่วม, การป้องกันยาเสพติด, ประชาชน

Abstract

This study aims to 1) study the participation in drug prevention of the public sector in the Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok. 2) Comparative study of the participation in drug prevention of the public sector in the Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok. Classified according to personal factors, and 3) to suggest guidelines for creating participation in drug prevention among the public sector in the Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok. Classified according to personal factors. The sample group to answer the questionnaire included 328 people living in the Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok. The researcher used the information obtained from answering the questionnaire. Evaluate with a statistical package. The statistics used in data analysis are Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, and One-Way ANOVA.

The research results found that 1) factors of participation in drug prevention in the public sector in the Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok at a high level. Which an average of 3.16 and a standard deviations of 0.501 2) Personal factors such as gender, occupation, and average monthly income and It does not affect the factors of participation in Preventing drugs in the public sector, Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok and personal factors of age and education level Affecting factors of participation in drug prevention of the public sector in the Wimansuk community, Khan Na Yao District, Bangkok Statistically significant at the .05 level.

Keywords: Participation, Drug prevention, People

บทนำ

ด้วยสถานการณ์ปัจจุบัน มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดจำนวนมากในทุกพื้นที่ของประเทศไทย และชุมชนเป็นภัยร้ายแรงในสังคมไทยมายาวนาน โดยมีรูปแบบการแพร่กระจายที่หลากหลายมากขึ้น เนื่องจากความอยากรู้อยากลองรวมทั้งประชาชนทั่วไปในกลุ่มผู้ที่ว่างงาน อีกทั้งมีปัจจัยจากสภาพแวดล้อม สังคม หรือค่านิยมต่าง ๆ ที่เป็นแรงผลักดัน ประกอบกับสถานการณ์มูลค่ายาเสพติดที่ลดลง ส่งผลให้หาซื้อยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ได้ง่าย และก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ปัญหาสุขภาพจิตของผู้เสพ รวมถึงผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ และการพัฒนาประเทศโดยรวม ซึ่งจากแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2565 พบว่า ในปีที่ผ่านมา มีการจับกุมคดียาเสพติดทั้งหมด 337,186 คดี แบ่งเป็นของกลางยาบ้าจำนวน 555.7 ล้านเม็ด ยาไอซ์ 26,662 กิโลกรัม เฮโรอีน 4,520 กิโลกรัม เคตามีน 1,350 กิโลกรัม โคเคน 45 กิโลกรัม เอ็กซ์ตาซี 447,213 เม็ด และกัญชา 41,573 กิโลกรัม โดยยาเสพติดที่แพร่หลายมากที่สุดยังคงเป็นยาบ้า ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.2 ตามมาด้วยยาไอซ์ ร้อยละ 8.3 (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2565) ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมีสาเหตุจากการที่ราคาของยาเสพติดชนิดดังกล่าวลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้เสพเข้าถึงการซื้อได้ง่ายมากขึ้น เมื่อนับรวมจำนวนยาบ้าและยาไอซ์ที่ถูกจับกุมในปีที่ผ่านมา นับว่ามีปริมาณมากที่สุดในบรรดาประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งถือเป็นสถิติที่น่ากลัวและเป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการร่วมมือกันปราบปรามปัญหายาเสพติด ปัจจุบันผู้คนสามารถเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายขึ้นผ่านโลกออนไลน์ สามารถทำการติดต่อซื้อขายกันได้โดยตรง รวมไปถึงเทรนด์ของตลาดยาเสพติดที่เริ่มซื้อขายกันด้วยสกุลเงินดิจิทัลหรือคริปโตเคอร์เรนซี ยิ่งทำให้การจับกุมยาเสพติดมีความท้าทายมากขึ้น อีกทั้งยังก่อให้เกิดความเสี่ยงในการใช้ยาเสพติดในช่วงวัยเด็กและเยาวชนที่มากขึ้นอีกด้วย เพราะฉะนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนความช่วยเหลือจากครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการร่วมมือของคนในชุมชน (กนิษฐา ไทยกล้า, 2566) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนก็เช่นเดียวกัน จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมให้กับผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดนอกจากนั้นจะต้องทำความเข้าใจสถานการณ์ปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตรับผิดชอบของตนเองและยังจะต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้นำในชุมชนเพื่อให้ร่วมเป็นเครือข่ายในการปฏิบัติงาน เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ (ศรีนาดา เชียงแสน, 2564)

สำนักงานเขตคันนายาว โดยฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม เล็งเห็นปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และต้องอาศัยการมี

ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในลักษณะของการบูรณาการเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะในชุมชน จัดเป็นพื้นที่สำคัญในการเฝ้าระวังดูแล สนับสนุน เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เข้มแข็ง เกิดเป็นเครือข่ายชุมชนป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ของตนเองได้อย่างเหมาะสมและอย่างยั่งยืน ร่วมหาหรือหาแนวทางป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ มีการประชาสัมพันธ์ บรรยายให้ความรู้พิษภัยหรือโทษของยาเสพติด ทั้งนี้เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัยร้ายาเสพติดอย่างยั่งยืนต่อไป (สำนักงานเขตคันนายาว, 2564)

การมีส่วนร่วมนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของภาครัฐ เพราะการมีส่วนร่วม เป็นการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เช่น การจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการให้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็น การให้คำปรึกษา ร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติ ตลอดจนการควบคุมโดยตรงจากประชาชน (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ และ ถิรลวดี บุรีกุล, 2558) โดยการที่ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือการบริหารจัดการขององค์การใดก็ตาม ประชาชนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดี และความเชื่อมั่นต่อสิ่งนั้นๆ จึงจะทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดของชุมชน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นชุมชนแออัดในเขตคันนายาว เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนากระบวนการการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติด ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนตลอดไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

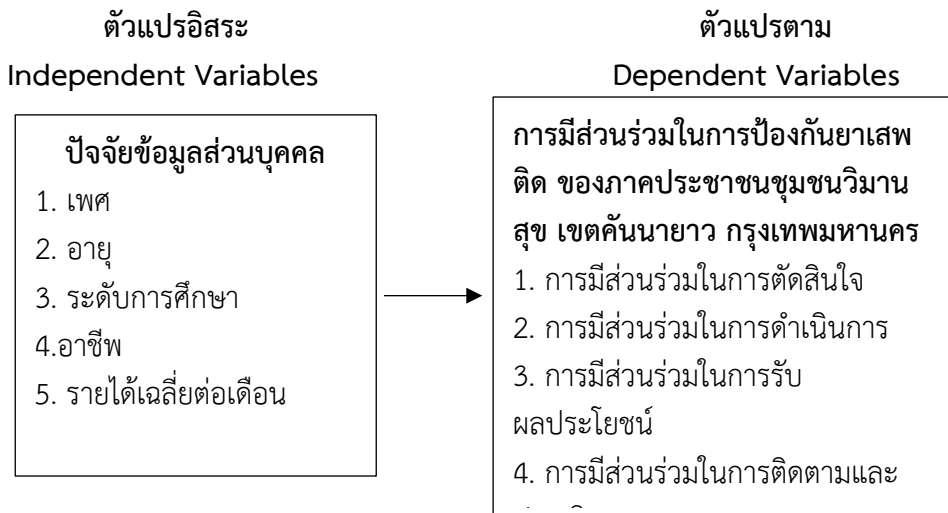
1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานครจำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยคือ ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,817 คน (กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ, 2564)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวน 328 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถามเป็นชนิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนวิมานสุข ประกอบด้วยด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลเป็นคำถามแบบปลายปิด (Close Ended Question) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ประชาชนชุมชนวิมานสุขให้ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามชุดนี้ผ่านการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ โดยการใช้การวัดดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) โดยเกณฑ์ที่ยอมรับได้ของค่าดัชนีความสอดคล้องควรเท่ากับหรือมากกว่า 0.67 ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 หลังจากนั้นมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) โดยผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 แสดงว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยลงพื้นที่ด้วยตนเองเพื่อแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 328 ฉบับ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่าแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาสมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 328 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการลงรหัสแบบสอบถามในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยและนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ทางสถิติ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชน ชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และหากพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least significant difference test)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.20 มีอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.30 มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.40 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 46.30 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.80

2. การมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

การมีส่วนร่วมของประชาชน	n = 328		ระดับ ความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	3.55	.455	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ	3.56	.609	มาก
3. ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	3.77	.522	มาก
4. ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและ ประเมินผล	3.64	.606	มาก
รวม	3.63	.501	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชน ชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63$, S.D.= .501) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์($\bar{X}=3.77$, S.D.=.522) รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ($\bar{X}=3.64$, S.D.=.606)ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ($\bar{X}=3.56$, S.D.=.609) และน้อยที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X}=3.55$, S.D.=.455) ตามลำดับ

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ว่า ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล	Sig
เพศ	.502
อายุ	.000*
ระดับการศึกษา	.000*
อาชีพ	.119
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	.306

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานครที่มีอายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในขณะที่ปัจจัยเพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

4. แนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

ภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร มีความตระหนักดีว่าปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนและสร้างความเดือดร้อนต่อการดำรงชีวิต เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาสังคม และปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งมีความเกี่ยวโยงกันเป็นพลวัต ภาคประชาชนชุมชนวิมานสุขจึงเห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ซึ่งมีแนวทางดังนี้

4.1 ประชาชนชุมชนวิมานสุข มีการกระจายข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดผ่านหอกระจายข่าวให้ประชาชนในชุมชนได้รับรู้รับทราบถึงข้อตกลงในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นการจูงใจให้ประชาชนชุมชนวิมานสุขสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมากขึ้น และเกิดความรักและหวงแหนชุมชน อยากเห็นชุมชนของตนเองดีขึ้นและไม่อยากให้ใครมาทำร้ายชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่

4.2 ผู้นำชุมชนการพูดคุยกับประชาชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อสร้างความเข้าใจในการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และเพิ่มช่องทางให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นในการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดผ่านช่องทางออนไลน์

4.3 ผู้นำชุมชนวิมานสุขให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่ทำให้ประชาชนแต่ละกลุ่มเป้าหมาย และแต่ละช่วงวัยได้มีส่วนร่วมมากขึ้นและเป็นการเพิ่มความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมส่วนรวมของชุมชนมากขึ้นด้วย อีกทั้งยังทำให้ประชาชนรู้สึกว่าได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

4.4 ภาคประชาชนชุมชนวิมานสุขมีการมอบหน้าที่ความรับผิดชอบหรือตำแหน่งกรรมการชุมชน โดยให้ประชาชนในชุมชนได้รับผิดชอบอย่างทั่วถึง เช่น ให้คณะกรรมการหมู่บ้านในแต่ละคุ้มหรือโซน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามห้วงเวลาและตามความสะดวกของประชาชนในชุมชนอย่างต่อเนื่องในการป้องกันและ

แก้ปัญหา ยาเสพติด ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการใดๆ ในชุมชนหรือการขอความร่วมมือจากประชาชนทำได้ง่ายขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานครพบว่า ประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้านพบว่า ประชาชนชุมชนวิมานสุข มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยพบว่า ด้านที่ประชาชนชุมชนวิมานสุขมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดมากที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ และด้านที่ประชาชนชุมชนวิมานสุขมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดน้อยที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ตามลำดับ เป็นเพราะว่า ประชาชนชุมชนวิมานสุขเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดมีความสำคัญต่อชุมชนวิมานสุขอย่างมาก โดยประชาชนในชุมชนวิมานสุขมีการสอดส่องและเฝ้าระวังยาเสพติดในชุมชน รวมถึงให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด แต่ก็ขึ้นอยู่กับโอกาสและเวลาของประชาชนในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด เนื่องจากต่างก็ต้องมีภาระหน้าที่การงานและดูแลครอบครัว จึงส่งต่อการมีส่วนร่วมเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชนแตกต่างกัน โดยผลการวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกัมพล เพ็ชรล้อมทอง และธนัสถา โรจนตระกูล (2565) ที่ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษาตำบลลำประดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาตำบลลำประดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธนกฤต โพธิ์เงิน (2562) ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ที่พบว่า ในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอมือง ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด และด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ประชาชนที่มีความแตกต่างด้านเพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างก็มีความห่วงใยลูกหลานมิให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาเสพติด และจะคอยดูแลสมาชิกในครอบครัวให้ห่างไกลจากยาเสพติด โดยผลการวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กัมพล เพ็ชรล้อมทอง และธนัสสา โรจนตระกูล (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด : กรณีศึกษาตำบลลำประดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เครือข่ายภาคประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และรายได้ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ขณะเดียวกันพบว่า ปัจจัยเพศ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะว่า ภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข ร่วมกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมของคนในครอบครัวและในชุมชนเพื่อมิให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และเฝ้าระวังคนแปลกหน้าและคนในชุมชนที่มีพฤติกรรมน่าสงสัย โดยผลการวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิตติคุณ เชื้อแถว (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาอำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษพบว่า ผู้นำชุมชนที่มีเพศ ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน ด้านการดำเนินการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนปัจจัยที่พบความแตกต่าง ได้แก่ ปัจจัยอายุ แตกต่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชนชุมชนวิมานสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะ ประชาชนชุมชนวิมานสุขส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน ทำให้มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด หรือเข้าร่วมกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่ทางหน่วยงานจัดขึ้นน้อยกว่า เพราะจะต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ต้องรับผิดชอบในครอบครัวและการงาน โดยผลการวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกศินี วีรศิลป์ (2566) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า ผู้นำชุมชนที่มีอายุ ต่างกัน มีส่วนร่วมของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ สราวุธ นาแถม (2566) ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตตำบลหม่ม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 20-59 ปี มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในขณะที่ปัจจัยระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของประชาชนชุมชนวิมานสุข แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิตติคุณ เชื้อแถม (2563) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษา อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผู้นำชุมชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกศินี วีรศิลป์ (2566) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่พบว่า ผู้นำชุมชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

พบว่า ภาคประชาชนชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดและมีมาตรการต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ผู้เสพยาเสพติด และสร้างสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ โดยกำหนดให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนทั้งในเรื่องการเฝ้าระวัง การป้องกัน มีการสร้างการรับรู้และความเข้าใจในการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เกิดความรักและหวงแหนชุมชนของตนเอง และมีการเพิ่มช่องทางการสื่อสารออนไลน์ให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและสื่อสารกับผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดความร่วมมือและเป็นพลังในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของ อธิรัตน์ เหล่าคมพุดผาจารย์ (2565) ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็ก และเยาวชนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ ที่พบว่า แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน จะต้องสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถตนเอง ไม่ไปทดลองใช้ยาเสพติด มีทักษะในการปฏิเสธเพื่อนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด สร้างความ

เข้าใจให้แก่สมาชิกในครอบครัวและชุมชนถึงวิธีการปฏิบัติหากพบว่าเด็กและเยาวชนติดยาเสพติด รวมถึงการจัดตั้งศูนย์บำบัดยาเสพติดในชุมชน

องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ซึ่งได้ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลคือ อายุ และระดับการศึกษา ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชน ชุมชนวิมานสุข เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดของภาคประชาชนชุมชนวิมานสุขได้อย่างยั่งยืน อันจะนำไปสู่การควบคุมหรือส่งเสริมปัจจัยที่ค้นพบให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความเข้มแข็งปลอดจากยาเสพติด และเตรียมการเฝ้าระวังปัญหาในทุกๆ ด้าน สร้างภูมิคุ้มกันในหมู่บ้าน และสถานศึกษา มีการประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง สอดส่องสิ่งผิดกฎหมายที่จะเกิดขึ้นในชุมชน เช่น ยาเสพติด การทะเลาะวิวาท เป็นต้น สร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด เพื่อให้ประชาชนชุมชนวิมานสุขทุกคนมีชีวิตที่ดีขึ้น มีภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด และสามารถนำไปปรับใช้ในพื้นที่แต่ละชุมชนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป อันจะนำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการช่วยให้ได้ข้อมูลปัญหาเสพติดของชุมชนอย่างแท้จริง
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม/โครงการป้องกันยาเสพติด
3. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์โดยการจัดตัวแทนของประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถระดับชุมชนเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชนมีการบริหารงานที่โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลควรให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามแผนแก้ไขป้องกันยาเสพติด และการเผยแพร่ข้อมูลและมีการจัดทำแบบประเมินผลการจัดทำแผนทุกครั้ง เพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงความสำเร็จและการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าของการจัดทำแผนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีความอ่อนไหวและสุ่มเสี่ยงที่จะเกิดความไม่มั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม ภาคประชาชนชุมชนวิมานสุขจำเป็นต้องมีการวางแผนคุ้มครองและป้องกันผู้ปฏิบัติงานและคณะทำงานไว้ล่วงหน้าร่วมกันกับเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีความพร้อมและความมั่นใจในการปฏิบัติงานของประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและยาเสพติด

2. ควรส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนชุมชนวิมานสุขมีส่วนร่วม ส่งเสริมรักษาวรรณธรรมและประเพณีที่ดีงามเพื่อสร้างการมีภูมิคุ้มกันให้เป็นเกราะคุ้มภัยจากยาเสพติด

3. ควรส่งเสริมการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนวิมานสุขในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในครอบครัว โรงเรียน และสถานประกอบการ

4. ควรส่งเสริมให้ประชาชนชุมชนวิมานสุขมีการเลี้ยงชีพชอบด้วยการประกอบอาชีพที่สุจริตไม่เบียดเบียนกัน และพูดจากับผู้อื่นด้วยคำพูดที่เป็นจริงเพื่อสร้างเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาในเชิงผสมผสานระหว่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และในเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์หรือการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติด และนำไปเป็นแนวทางกำหนดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชน เพื่อทราบกระบวนการของการแก้ไขในภาพรวม

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา ไทยกล้า. (2566). การตลาดและการขายยาเสพติดบนโลกอินเทอร์เน็ตปี พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

กองยุทธศาสตร์บริหารจัดการ.(2564). ข้อมูลสถิติข้อมูลชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปี 2564. สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร.

กิตติคุณ เชื้อแถว. (2563). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติด กรณีศึกษาอำเภอพานทองจังหวัดชลบุรี. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตร

มหาบัณฑิต (กลุ่มวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น). คณะรัฐศาสตร์.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เกศินี วีรศิลป์. (2566). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
เสพติดในพื้นที่ตำบลป่าไผ่ อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่. **วารสาร
รัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย**, 3(1), 16-31.

กัมพล เพ็ชรล้อมทอง และธณัฐา โรจนตระกูล. (2565). การมีส่วนร่วมของเครือข่าย
ภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด : กรณีศึกษาตำบลลำ
ประดา อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร. **วารสารสถาบันพัฒนาการเรียนรู้
ศาสตร์สมัยใหม่**, 7(5) ประจำเดือนมิถุนายน 2565, 92-104.

ธนกฤต โพธิ์เงิน. (2562). แนวทางการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี.
บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์. 7(2)

ธิตีรัตน์ เหล่าคมพุดผาจารย์. (2565). แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ในกลุ่มเด็ก และเยาวชนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ. **วารสาร มจร อุบล
ปริทรรศน์**, 7(1), 785-800.

บวรศักดิ์ อูวรรณโณ และ ถิรวดี บุรีกุล. (2558). การเปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วม
ของเขตสวนหลวง. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2567 จาก

<https://webportal.bangkok.go.th/upload/user/00000070/co.pdf>

ศรีนาดา เชียงแสน. (2564). ตลาดยาเสพติดออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2567
จาก <https://thaipublica.org/2021/11/online-drug-market-is-booming/>

สรารัฐ นาแฉล้ม. (2566). แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตตำบลหม่ม อำเภอเมือง จังหวัด
อุดรธานี. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2567 จาก
<https://backoffice.udpho.org/openaccess/>

สำนักงานเขตคันนายาว. (2564). แผนปฏิบัติการราชการประจำปี พ.ศ. 2567.
กรุงเทพฯ: ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม. สำนักงานเขตคันนายาว.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2565). แผนปฏิบัติการ
ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: กระทรวง
ยุติธรรม.